

KOTVA

ročník 6

2014/červen

20

*Čím je člověk rozumnější a lepší, tím více
dobra v lidech pozoruje.*

*Blaise Pascal
Vybral Václav Náhlík*

U šálku čaje...

Zeptali jsme se vedoucí charitní pečovatelské služby a osobní asistence
paní Marie Kristoňové ...

Do jaké země byste se ráda podívala?

Ráda bych jela do Ameriky. Chtěla bych vidět Yellowstoneý národní park se svými sopečnými gejzíry a specifickou faunou a flórou. Taky bych chtěla vidět sekvoje, největší stromy světa a nějaké město – třeba San Francisco.

Co ráda děláte a jaké jsou vaše koníčky?

Ráda tancuju. S manželem jsme se poznali ve folklorním souboru. A teď po letech se mi poštěstilo a chodím s manželem do tanečních. Je to úžasné. Jinak ráda dělám cokoliv, dokonce i domácí práce nebo práce na zahradě nebo na poli. Svou profesní práci mám taky ráda. Nejlepší odpočinkový relax je pro mě čtení dobré knížky.

Co vám /ne/chutná?

Chutná mě skoro všechno. Mám ráda zeleninová jídla. Miluju dušenou mrkev s brambory a vajíčkem nebo masem. Jediné co nejím, je kokos.

Co byste chtěla změnit, kdybyste byla prezidentem?

Chtěla bych, aby tu nevládla korupce. Aby byli lidé zodpovědní a mohli jsme si věřit, aby byla menší byrokracie.

Děkuji za rozhovor. Přeji mnoho pracovních úspěchů.

Šéfredaktorka Bc. Marta Jendrichovská

Bylo nebylo ...

Skončila zima, vysvitlo sluníčko a tak jsme hned v březnu podnikli výlet do Radějova, bylo krásné jarní počasí. Jeli jsme k panu Holomkovi podívat se na výstavu motýlů. Vyjeli jsme už v 8 hodin ráno autobusem, bylo moc hezké počasí. Jeho sbírka motýlů se nám moc líbila. Byli jsme překvapeni, jaké množství motýlů existuje, o každém jsme dostali patřičný výklad a ještě jsme si je nestihli všechny prohlédnout. Potom jsme se šli ještě projít k Hotařské boudě, kde se koná každý rok Zarážení hory, někteří vyšli i na kopec Žerotín. Cestou jsme si fotili krásnou krajinu. Taky jsme se zastavili u našeho kamaráda Michala P., podívat se na pejska Rexíka. Pak nás čekal oběd v restauraci Radějův dvůr, kde nám po jarní procházce velice chutnalo. Po obědě jsme šli už na autobus a jelo se domů. Výlet se nám všem moc líbil, měli jsme spoustu zážitků.

Další exkurzi jsme si naplánovali na 23. května, do Čekovic. Ze Strážnice jsme jeli už kolem sedmé hodiny ráno autobusem do Hodonína. Odsud jsme pokračovali dalším autobusem do Čekovic. Tam byla pro nás domluvená exkurze ve firmě Sonnentor, kde se vyrábějí různé druhy čajů. Krásně to tam vonělo bylinkami. Exkurze byla moc zajímavá, viděli jsme video o počátcích firmy, ale i průběh balení čajů. Také tam byla ochutnávka čaje, který byl moc dobrý. Měli tam i obchod, kde prodávali čaje, koření, čokolády a jiné dobroty. Nakoupili jsme si domů nějaké čaje.

Každý jsme dostali i malý balíček čajů pro radost. Sonnentor je bylinkový ráj. Moc se nám tam líbilo. Udělali jsme i spoustu fotek. Potom jsme se šli ještě projít po pěkné krajině v Čekovicích a stavili jsme se na dobrý oběd, kde jsme si skvěle pochutnali. Exkurze se nám také moc líbila.

Od jara chodíme pravidelně a moc rádi na naši zahradu, kde pěstujeme různé druhy zeleniny. Vypěstovaná zelenina nám slouží, jako výborná příloha k uvařeným jídlům. Chlapi se naučili manipulovat se sekačkou a rádi se vystřídají při sekání trávy.

Už jsme si na zahradě udělali i táborák a opékáme špekáčky.

Zapsali Šárka Foukalová a Michal Pavliňák

Fotil kolektiv Kotvy

Vařil Zdeněk...

Koláče s tvarohem

Těsto: ½ kg hladké mouky, 2 dl oleje, 1/4 l mléka, kostka kvasnic, 1 vanilkový cukr, 6 lžic krystalového cukru (2 lžice rumu), špetka soli.

Náplň: 2 tvarohy, 1 žloutek, strouhaná citrónová kůra, rozinky, mletý cukr podle chuti.

Všechno smíchat v míse.

Drobenka: 100 dkg hrubé mouky, 10 dkg mletého cukru, 5-10 dkg másla.

V misce zpracujeme vše na drobenku.

Do velké mísy nasypeme mouku, přidáme cukr, vanilkový cukr, olej, sůl, rum a vejce. Ohřejeme mléko a do teplého, nevroucího, rozdrobíme kvasnice. Vylijeme do mísy a dobře těsto vymícháme.

Necháme asi 45 minut kynout, přemísíme a necháme znovu nakynout. Na vál vařečkou vyhazujeme větší kousky těsta a plníme je tvarohem, zabalíme. Opatrně předěláme na plech s pečícím papírem a dlaní zlehka rozmačkáme na velký koláč. Pak potřeme rozšlehaným vejcem a posypeme drobenkou. Pečeme při 250°C dozlatova.

Zapsal Zdeněk Svoboda

Ohlédnutí za velikány!

Tomáš Baťa st.

- český průmyslník a zakladatel obuvnické firmy ve Zlíně, přichází na svět 3. dubna 1876 ve Zlíně, jako šesté z dvanácti dětí chudého ševce. Ve svých čtrnácti letech se stává ševcovským učedníkem.

Po vyučení odchází na zkušenou do zahraničí, v roce 1894 společně s bratrem Antonínem a sestrou Annou ve Zlíně zakládají továrnu na výrobu a opravu obuvi.

Začíná zavádět moderní způsoby výroby - plánuje sériovou výrobu obuvi a pravidelnou pracovní dobu.

Baťův závod začíná vyrábět převratnou novinku: lehkou plátěnou obuv, která se stává vzápětí, módním hitem. Jméno Baťa se stává pojmem v celé Evropě. Za první světové války získává výhodnou zakázku pro rakousko-uherskou armádu, pro kterou vyrobí milióny párů bot. Baťa si svým padesátiprocentním zlevněním sortimentu v letech 1922-23 získá nová odbytiště pro své výrobky a ovládne světový trh s obuví.

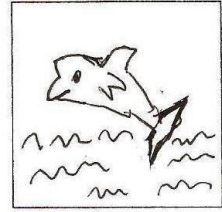
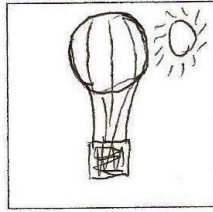
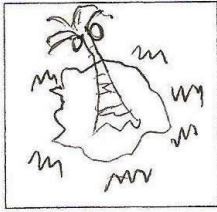
V této době Baťa začíná budovat nový Zlín: pro své zaměstnance staví obytné domy, školy, nemocnice, jesle, kulturní zařízení, vědecké ústavy či filmové ateliéry – zároveň zakládá i hnutí Mladých mužů a žen, v němž mají mladí lidé možnost studovat a pracovat.

V roce 1923 se Tomáš Baťa stává starostou Zlína. V roce 1931 proměňuje svoje závody v akciovou společnost. O rok později pak při havárii letadla u Otrokovic tragicky umírá. Jeho podniky jsou v roce 1945 znárodněny.

Po Tomášovi Baťovi je pojmenovaná vodní cesta vybudovaná v letech 1934–1938 v délce 52 km, která spojuje Otrokovice s Rohatcem. V dnešní době je téměř celá vodní cesta opravena, zprovozněno je 13 plavebních komor a umožněna jak pravidelná, tak i turistická vodní doprava mezi Otrokovicemi a Petrovem, případně Skalicí (na Slovensko). Po opravě kanálu vyplula první loď až v květnu 1995.

Zapsaly Blanka V. a Bc. Marta Jendrichovská

Nakreslil Tomáš Řičica

Pohlazení duše

Nejztracenější den našeho života je ten, v němž jsme se nezasmáli.

Sebastian Roch Chamfort

Humor je mnohem vážnější věc, než se všeobecně připouští.

Jacques Prevért

Citáty vybrala Markéta Ryšková a Václav Náhlík

Je sluneční ráno, za okny z ulice se ozývá zpěv různých druhů ptáků. Krásní opeřenci vyzpěvují do hezkého rána. Za malý okamžik se ozývá z vedlejšího pokoje neodbytný hlasitý štěkot, ano je to náš super mazlík čivava Beník. Jen on má tak nádherný hlas, který proniká až do ulice. Chce jít ven, budí vše co má nohy. „Konečně mi můj pán dává obojek“, pomyslí si Beník. Když už je venku se svým páníčkem, začne hned štěkat čivavím hlasem.

Hlásí svým kámošům, že je venku a na pozdrav dělá na každém kroku své logo. Při návratu domů potká svou nejlepší kámošku Elínku, moc hezky se spolu vítají. Po uvítání ji doprovodí až domů. Beník po nádherné ranní procházce honem spěchá na snídani, aby mohl jít do pelíšku a čekat na další vycházku ven.

Při odpolední procházce si to Beník vykračuje do parku, tam zkontroluje každý strom. Ví, že mu neseme v batohu jeho balónek, Křičí na něj svým silným hlasem – „hod' ho, hod' ho, dělej, dej ho sem!“ Jeho hlas se ozývá po celém parku. Doma si Beník lehne na polštář, na kterém ukládá hlavu jeho panička.

Když jde panička spát, tak to s ním ani nehne, leží tam jak přibitý. Jen za dobrůtku pustí paničku spát. A jako poděkování ji dá velkou pusinku na dobrou noc. Pac a Haf.

Zapsali Petr Talach a Mirka Čápková

Kuriozity

Nejdelší putování.

Uhoř říční překoná vzdálenost 7500 kilometrů z Baltského moře do Sargasového moře, kde se tře.

Nejjedovatější mořský živočich.

Australská medúza čtyřhranka (*Chironex fleckeri*) zabije člověka během 30 sekund až 15 minut (výjimečně za 2 hodiny). Jed japonského čtverzubce je 200 000 – krát silnější, než je kurare, smrtelný jed, který se získává z rostlin a který se používá k výrobě otrávených šípů. Nešťastník, který sní otráveného čtverzubce, většinou zemře do dvou hodin.

Nejrychlejší ryba.

Plachetníkovi (druh mečouna) naměřili rychlost 109 kilometrů za hodinu, zatímco nejvyšší rychlost geparda je 96 – 101 kilometrů za hodinu. Vynikající mořský sprinter je také mečoun Makaira (92 km/hod) a makrela Vahu (77,6 kilometrů za hodinu).

Čerpáno z encyklopedie, zapsala Eva Lankašová

Smích léčí ... !

Jdou dva lední medvědi.

Mládě: Jsme my dva medvědi grizzly?

Starý medvěd: Ne, jsme lední medvědi.

Mládě: Opravdu jsme lední medvědi?

Starý medvěd: Ano, však ti to říkám, proč se pořád ptáš?

Mládě: Protože mi je pořád zima.

Jdou dva hadi.

Mládě: Jsme my dva jedovatí hadi?

Had: Ne, my jsme škrtiči. Proč se ptáš?

Mládě: Protože jsem se před chvilkou kouzl do jazyka.

Bene, proč nosíš jednu botu černou a druhou žlutou?

Copak vo to, to nic není, dybys věděl, že mám ještě jeden takovej pár doma, to by ses teprve zasmál!

Šerif trampské osady vyvěsil na boudu velké oznámení: **PRODÁM KYTARU**. Na vedlejší boudě se ihned objevil nápis: **SLÁVA!**

Vybral Mirek Frolka a Jiří Konečný

POSLÁNÍ sociálně terapeutické dílny Kotva:

Sociálně terapeutická dílna Kotva nabízí lidem s duševním nemocněním, kteří z důvodu snížené soběstačnosti nemají možnost zařazení na otevřeném ani chráněném trhu práce, možnost posílit a rozvíjet jejich pracovní schopnosti a dovednosti prostřednictvím každodenní pracovní činnosti. Tato služba přispívá k začleňování každého z nich do běžného života. Je určena osobám v produktivním věku žijícím ve Strážnici a dostupném okolí.

Základní principy, kterými se řídíme:

- *respektování důstojnosti člověka*
- *ochrana práv uživatelů*
- *podpora seberealizace a sebevědomí uživatele*
- *podpora samostatnosti a soběstačnosti*
- *zachování rovných příležitostí pro všechny*

Informace: služba je poskytována zdarma. Kontakt pro zájemce: tel. 518 333 207, 737 054 064

Vydává: Sociálně terapeutická dílna Kotva, Charita Strážnice, čtvrtletník, ročník 6, červen 2014/20, náklad 300 ks, šéfredaktorka: Bc. M. Jendrichovská, redakční rada: E. Lankašová, I. Zábělková, Blanka V., J. Konečný, P. Němčický, V. Náhlík, M. Ryšková, Š. Foukalová, M. Čápková, V. Studénková, V. Vajčnerová, M. Pavlíňák, T. Řižica, P. Talach, V. Graubner, Z. Svoboda, M. Frolka, S. Volný. Zodpovídá: Ing. Marie Jurasová, titulní strana: letní příroda, fotil kolektiv Kotvy, fotky vybrala V. Studénková.

Tisk: Tiskárna Sukupovi

Adresa redakce: Charita Strážnice, Kovářská 396, 696 62 Strážnice,

e-mail: kotva.straznice@seznam.cz www.straznice.charita.cz

neprodejně